

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/37/2019
Identifikačné číslo spisu:	8812208040
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8812208040.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne AutoFinance, a. s., so sídlom v Poprade, Okružná 18, IČO: 36 810 894, proti žalovanému G. Y., bývajúcemu v C., Š. X, o zaplatenie 3 607,79 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3 C 252/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. júna 2017 sp. zn. 13 Co 29/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 4. marca 2015 č. k. 3 C 252/2012-123 konanie v časti zaplatenia 1 114,45 eur zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2 493,25 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 16. novembra 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od jeho právoplatnosti. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom zo 14. júna 2017 sp. zn. 13 Co 29/2016 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o povinnosti žalovaného plniť žalobkyni podľa § 219 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok potvrdil ako vecne správny a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie nemajúce náležitosti.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) predovšetkým skúmal, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C.s.p.) a či sú splnené podmienky podľa § 429 C.s.p.

5. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (viď § 429 ods. 1 veta prvá C.s.p.). Podľa § 429 ods. 2 C.s.p. povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

6. V danom prípade odvolací súd v zmysle § 393 ods. 1 C.s.p. v napadnutom rozhodnutí žalovaného riadne poučil podľa § 428 C.s.p. o náležitostiach dovolania a aj o povinnom zastúpení dovolateľa advokátom a o nutnosti spísania dovolania a ďalších podaní dovolateľa týmto kvalifikovaným zástupcom.

7. V danej veci podal dovolateľ dovolanie prostredníctvom svojej matky C. Y., ktorej udelil generálnu plnú moc na zastupovanie v konaní pred súdom. Vzhľadom k tomu, že v danej veci dovolateľ nepreukázal požadované právnické vzdelanie a k podanému dovolaniu nepriložil ani plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, súd prvej inštancie uznesením zo 14. septembra 2018 č. k. 3 C 252/2012-230 (doručeným do vlastných rúk zástupkyňi dovolateľa 20. septembra 2018 a žalovanému fikciou doručenia 20. septembra 2018) vyzval dovolateľa, aby odstránil nedostatok povinného zastúpenia predložením plnomocenstva udeleného advokátovi a poučil ho o následku neodstránenia nedostatku povinného právneho zastúpenia, a zároveň dovolateľa poučil v zmysle § 160 ods. 2 C.s.p. o práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Žalovaný bol nečinný a v lehote určenej súdom vady dovolania, na odstránenie ktorých bol vyzvaný súdom prvej inštancie, neodstránil.

8. I napriek náležitému poučeniu zo strany odvolacieho súdu ako aj okresného súdu je z obsahu spisu zrejmé, že dovolateľ nepreukázal zastúpenie advokátom v dovolacom konaní a ani nepreukázal zodpovedajúce právnické vzdelanie (§ 429 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 468 C.s.p.).

9. So zreteľom na to, že v posudzovanej veci nie je splnená osobitná podmienka dovolacieho konania vyplývajúca z § 429 ods. 1 C.s.p., pričom nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., najvyšší súd odmietol dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. e/ C.s.p. pre nesplnenie podmienok dovolacieho konania, bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

10. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.), avšak v danej veci dodáva, že v dovolacom konaní žalobkyni vznikol zásadne nárok na náhradu trov dovolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. by mal rozhodnúť súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalobkyňa v dovolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

12. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v dovolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

13. Dovolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 C.s.p. aplikoval na rozhodnutie o

nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaných rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov C.s.p., zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 453 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018, R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.